

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. V. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.



De prijs der Advertentiën is van *een tot vier* regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen *uiterlijk* Dingsdagmorgen aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

28 NOVEMBER 1860.

Bij de verschijning van een NIEUW WEEKBLAD past een enkel woord ter aanduiding en omschrijving van het beoogde doel.

Sederj eenen geruimen tijd ontbreekt in de hoofdplaats van ons arrondissement en in de geheele Graafschap een orgaan dat zich ten doel stelt staatkundige beginselen te verkondigen.

Openbaarheid en vrijheid leiden tot beoordeeling en tot onderzoek. Waarheid moet het hoofddoel zijn van elke discussie.

Hoe meer de publieke geest aangemoedigd wordt, hoe minder kans tot verflauwing van de algemeene belangstelling in de ware belangen van het Vaderland.

De staatsburger moet weten wat hij wil. Hoe meer de kennis van ons constitutioneel staatsregt verspreid is, hoe zekerder de stemgerechtigde weet welken weg hij te bewandelen heeft. Daarom kan die kennis niet te algemeen zijn. Onbevangenheid van oordeel, onafhankelijkheid bij het uitbrengen van de stem zullen daarvan het gevolg zijn.

Trapswijze toepassing van hetgeen door de tijdsomstandigheden en de meerdere ontwikkeling der ideeën als nuttig, goed en doelmatig wordt voorgeschreven, is een vereischte in een goed gouvernement.

Stilstand is achteruitgang. Vooruitgang is de eeuwige wet, zoo in de natuur, als op het staatkundig gebied. Wat voor eene halve eeuw, wat voor een tiental jaren goed was, kan blijken voor onzen tijd niet meer te deugen. De menschelijke kennis neemt toe, breidt zich uit, doet zelfs reuzenschreden. Nieuwe behoeften bestaan, een nieuwe maatschappelijke toestand wordt gebiedend gevorderd. Alleen het bekrompen verstand klemt zich vast aan het verouderde en gaat niet mede met zijnen tijd.

Het verledene ligt als een geopend boek voor den mensch; zelfs de geringste oorzaken der gebeurtenissen, of hare gevolgen kent hij; en gaarne verdiept hij zich in de beschouwing er van. En echter is het slechts aan weinigen gegeven den tijd waarin zij leven goed te begrijpen.

De opmerkzaamheid te vestigen op de teekenen des tijds zal leiden tot een helderder inzicht in den tijd waarin wij leven. Aanwijzing van hetgeen door onzen maatschappelijken toestand gevorderd wordt; beoordeeling van hetgeen door onze Regering wordt gedaan; om

de welvaart en den vooruitgang van het Vaderland te bevorderen, zullen het zekerste middel zijn om stilstand te voorkomen. Vrijheid van onderzoek is dus een eerste vereischte.

Men hecht dikwijls eene verkeerde uitlegging aan het woord *liberalisme*. En toch is de bevordering van de materiële en intellectuele belangen der natie vaak de vrucht geweest van het liberalisme. Alleen onbekendheid met de strekking er van heeft de veroordeeling er over uitgesproken. Men verwarde haar met revolutionaire beginselen; men verweet haar de gruwelen der omwentelingen en men meende dat hare toepassing onbestaanbaar was met de maatschappelijke orde.

Grooter dwaling bestond er niet. Men verwarde oorzaken met gevolg. Alleen onbekendheid, of liever ontkenning van de eischen des tijds, van den gewijzigden maatschappelijken toestand verwekt revolutie. Het voorbeeld van het koninkrijk der beide Siciliën is het jongste voorbeeld.

Niet de omverwerping van den staat om de toepassing van onbekoonde staatkundige ideeën, is de roeping van het liberalisme; maar de strijd te voeren tegen verouderde inrigtingen, nadat ze door de veranderde tijdsomstandigheden en door den nieuwen maatschappelijken toestand zijn veroordeeld. De edelste roeping van het liberalisme is de vrijheid in den staat te handhaven.

Het doel van dit WEEKBLAD is, in aansluiting met de andere liberale bladen, de verspreiding van constitutioneele beginselen te bevorderen en de kennis van het constitutioneel staatsregt meer algemeen te maken. Het zal zoowel de Wetsvoordragten der Regering als al hetgeen van wege de Regering geschiedt vrijmoedig bespreken en het oog tevens vestigen op de beraadslagingen der vertegenwoordiging.

Ook wil het medewerken tot verspreiding van staathuishoudkundige begrippen. Hoe meer ook deze algemeen worden, hoe zuiverder het oordeel zal zijn, met betrekking tot den nationalen rijkdom van ons Vaderland.

Bij het beoordeelen van de Regeringsdaden in het algemeen en van personen in het bijzonder zal de gematigdheid niet uit het oog verloren worden. Want ons is het te doen om waarheid.

Overtuigt men ons van dwaling, wij zullen die gaarne erkennen.

Echter willen wij geene halfschheid van beginselen; geen hinken op twee gedachten; men is liberaal of men is het niet; tusschen die beide staat niets. Geen transactiegeest, want hij ontzenuwt en demoraliseert. Wij zullen met openhartigheid voor ons gevoelens uitkomen. Bij eerbiediging van het gevoelens van anderen, meenen wij aanspraak te mogen hebben op eerbiediging van het onze door andersdenkenden.

En zoo ga dit WEEKBLAD de wereld in! Moge het nut stichten! Moge het hen versterken die reeds de zelfde beginselen huldigen! Moge het vooral bewerken, dat het oordeel van den staatsburger meer onbevangen, meer vrij worde!

POLITIEKE BERIGTEN.

Als een begin onzer politieke berigten geven wij de woorden weder van het Journal des Débats.

Pruissen berispt Piemont en berispt Oostenrijk. Rusland erkent de nieuwe orde van zaken in Italie niet, en zou niets liever verlangen dan die te kunnen erkennen. Het Oostenrijksche gouvernement wil liberaal zijn, en wil het niet wezen. Duitschland naar de eenheid zoekende, vindt, om daartoe te komen, niets beters dan om zich luide te beklagen over de Bondsvergadering te Frankfort, het eenige erkende oorgaan dier eenheid. De Paus blijft te Rome, en zal Rome verlaten. Dit is, even als gisteren, het algemeen overzigt van den toestand van Europa.

Wat er verder eenigszins berigtenswaardig voorviel komt hierop neder: terwijl in

PRUISSEN

het vrijzinnig beginsel meer en meer veld wint, wordt het er toch in de vergaderzalen der vertegenwoordiging nog zeer onevenredig gerepresenteerd, en in

DUITSCHLAND

over 't geheel herleeft de zucht van 1848: om namelijk de eenheid, het ideaal waarnaar het streeft, te bereiken door invoering van een uitgebreid kiesregt; en inderdaad de Bondsvergadering is in dat opzigt een weinigbeteekenend ligchaam.

OOSTENRIJK

gaat den weg der vrijzinnige hervormingen op, maar nog niet van harte; het kan het denkbeeld eener Oostenrijksche eenheid nog niet van zich afzetten, en de Venetiaansche dames zullen waarschijnlijk nog lang hare bevallige welsprekendheid in adressen aan den keizer kunnen leggen, voor Z. M. Venetie zal loslaten; ook de volksgeest in Duitschland is daar zeer tegen, al heeft dit ook een anderen grond, namelijk vrees voor Frankrijk, waarom ook Zwitserland een defensief verband met Duitschland, wil men, zou wenschen te sluiten.

RUSLAND

gaat steeds den humanen weg op: het lijfeigenschap schijnt door de ijverige en welgemeende bemoeijingen des keizers van zijnen bodem te zullen verdwijnen, en daarmede de slagboom tegen volkswelvaart en beschaving, ook in de verwijderde gewesten. In Parijs zal voortaan een vrijzinnig blad in de Russische taal worden uitgegeven. Intusschen blijft Rusland steeds het zwaard voeren in den Caucasus, en eene pas geleden naar 't schijnt geduchte, nederlaag zal slechts dat zwaard nog scherper maken wellicht.

FRANKRIJK

heeft intusschen eene beteekenende wijziging in 't ministerie

beleefd; beteekenend namelijk vooral met betrekking tot een meer inwendig vrij bestuur. Daar het zijne vloot van voor Gaeta zal doen vertrekken, zal deze omstandigheid kunnen strekken om den onnadenkenden en beklagenswaardigen jongen koning van de beide Siciliën daar buiten te brengen; deze vorst heeft bij al zijn ongelukken nog eene bloedspuwing gekregen volgens sommige berigtgevers. Wat

ITALIE

betreft, Koning Victor Emanuel heeft dus bijna de gansche laars aangetrokken, en de kwestie der algemeene vertegenwoordiging is ophanden. Daarover zal natuurlijk veel te doen komen, ook de reactie begint zich hier en daar sterk te openbaren, zoo als te verwachten was. Het zal er nu maar op aan komen, vooral in 't aanstaande voorjaar, naar men zegt, of er geld is, want zonder geld is reactie niet voordelig genoeg voor de deelhebbers. Point d'argent, point de Suisses. Zoo denkt men ook in

TURKIJE

door middel van eene geldleening denkt men de achterstallige soldij aan de armée uit te betalen; de zakken der soldaten zijn intusschen, naar de wetten der staathuishoudkunde, de slechtste wijze van fondsen te plaatsen en productief te maken.

ENGELAND

is wegens het nieuwe handelstraktaat zeer tevreden over Keizer Napoleon, het had zelfs verwacht dat Z. M. de Keizer der Franschen, de Keizerin op hare reis naar Schotland volgen zou; zop wij in dit laatste opzigt Engeland zeggen dan bedoelen wij, het door een los gerucht misleide publiek. De keizer echter heeft dat plan niet gehad, naar 't schijnt. Nogtans verwachten de Engelschen dat hij zijne gemalin op Engelschen bodem een bezoek zal brengen. Overigens zou hij in Engeland zeker vrij goed ontvangen worden; beter dan eenige maanden geleden, toen men scheen te vreezen, dat hij eene armée zou meebrengen. Ten gevolge daarvan hebben zich korpsen scherpshutters geformeerd, die in korten tijd werkelijk zeer goed gedrild zijn, maar luidens eene aanschrijving van den minister van oorlog, de hun verstrekte kostelijke geweren voor een groot deel in deerniswaardigen en zelfs onbruikbaren toestand hebben laten komen bij gebrek aan poetsen. De Engelsch-Fransche belangen in

CHINA

zijn door de verbondene troepen met niet bijzonderen voorspoed integendeel met den ongelukkigen uitslag eener nederlaag gerugsteund, zoo dat de Keizer van wege den Hemel de onderhandelingen wel niet heeft afgebroken, maar toch vrij wat stouter durft spreken.

Uit

AMERIKA

zijn in de laatste dagen berigten ontvangen van eene toenemende spanning tusschen de slavenhoudende zuidelijke staten en de slavernij-afschaffende noordelijke; en dat wel ten gevolge van de verkiezing tot president van den Heer Lincoln: een man met een goed hoofd en een goed hart, een ijverig voorstander van het slavenafschaffen. Dat die spanning vooralsnog tot eene scheuring zou komen meenen deskundigen niet, omdat die scheuring tegen het welbegrepen belang der zuidelijke zwakkere staten zou zijn, en dezen later berouwen kon.

NEDERLAND

behoort tot de gelukkige landen, die zonder onbeteekenend te zijn, toch weinig van zich doen spreken met betrekking tot het buitenland, en waar de bestaande partijen verstandig en voorzigtig genoeg zijn elkander te ontzien, zich ver-

hengende of zich ergerende aan de gegronde vooruitzichten op afschaffing van de belasting op de brandstoffen, allernoodzakelijkst in een land, waar 't zes maanden winter is; in 't vooruitzicht op gelijkstelling van briefport op 5 Cts.: eene weldaad in een land, waar iedereen schrijven kan, en waar de binnenlandsche handel zoo levendig is; 't vooruitzicht op het zien oprigten van twee standbeelden: voor den grooten dichter Vondel en voor den Graaf van den Bosch. Waarom vergeet men *Boerhave in Europa* zoo lang? of is een kundig en menschlievend geneesheer niet een eerste weldoener der menschheid; vooral hij die aan de menschen leert, hoe zich zelf gezond te houden, en niet zoo dwaas met hun ligchaam om te springen, als sommigen tot hunte te laat berouw doen?

MENGELWERK.

De wereld is een speeltooneel:
Elk speelt zijn rol, en krijgt zijn deel.

Een publiek van één man.

Al vond ons eerste nummer ook slechts één' enkelen lezer, wij zouden niet wanhopen.

In het jaar 1768 gebeurde het op een drukkend warmen zomeravond, dat er in de Italiaansche Comedie te *Parijs*, terwijl de half komplette troep nog voor een deel uit debutanten bestond, bij 't opgaan van 't gordijn slechts één klein gebogcheld ventjen in 't parterre zat, en verder geen publiek hoegenaamd. De later vermaard geworden Carlin zou dien avond het eerst optreden, en de rol vervullen van Harlekijn, doch hoe stond hij als mal te kijken, toen hij de zaal leeg zag. Hij bedacht zich een oogenblik, en zeide toen tot den orkestmeester: „mijn waarde vriend, wij zullen „er van avond gemakkelijk afkomen; ik ga heen en recommandeer u hetzelfde te doen met uwe muzikanten.”

De orkestmeester maakte aanstalten om dien goeden raad te volgen, toen een schreeuwerig stemmetje uit het parterre klonk: „neen, neen! dat niet, ik heb mijn geld betaald, en er zal gespeeld worden; dat er geen meer menschen zijn, gaat mij niets aan.”

Carlin stapt naar voren en, bij de vrij wat minder schitterende verlichting van dien tijd, ontdekt hij met geene gering moeite, dat arrogante ding in 't parterre zittende.

„Mijn beste vriend,” zegt Carlin op dien goedhartigen toon, die hem bijzonder eigen was, „mijn beste vriend, uw geld „zullen wij u teruggeven, en zoo gij verkiest het dubbel, „en wij zullen er met u zamen eene flesch voor gaan drinken, dat is een vrij wat beter werk in de hitte dan hier „op de planken rond te springen.”

Mijnheer, zegt het mannetje, de hitte hindert mij niet, en dorst heb ik ook niet, ik ben hier gekomen om te zien spelen, en laat mij zoo niet afschepen; heb de goedheid te beginnen.

Bij deze woorden stond het karrikatuurtje boven op de bank, gewapend met al de aanmatigende prikkelbaarheid aan zijn soort eigen.

— Maar mijnheer, zeide Carlin, gij begrijpt ligt, dat dat niet gaat.

— Waarom niet? als ik mag vragen.

— In de eerste plaats, omdat ik in mijn' rol beginnen moet met eene toespraak tot het publiek, en er is geen publiek.

— Geen publiek mijnheer? en wat ben ik dan?

— Gij zijt een karrikatuur, bij gevolg geen publiek.

— En gij zijt een onbeleefd heer, was het antwoord.

— Carlin, dien dit eerst had geamuseerd, maar die nu ongeduldig begon te worden, nam zijn maske af en zeide:

— Ik waarschuw u mij, Carlo Bertinazzi, oud-officier van

zijn Majesteit den koning van *Sardinie*, niet te beleedigen, het zou u duur te staan komen.

— Gij vergist u, hernam het bultje, gij zijt hier niet Carlo Bertinazzi, maar eenvoudig Harlekijn, en wilt gij weten wie ik ben? ik heet Jozef Dubreuil, procureursklerk *straat st. Honoré* tegenover *les Feuillants*, en morgen zal ik mijne aanklagt indienen tegen u en uwe troep, zoo gij niet terstond begint met de voorstelling.

Toen hij dat gezegd had, ging het mannetje bedaard zitten.

Carlin begreep, dat hij ongelijk had; hij deed zijn maske weder voor, en begon zijn monoloog, dat hij doorweefde met allerlei kwinkslagen en toespelingen, waarbij het mannetje-publiek hartelijk applaudiseerde.

De andere acteurs echter speelden met de grootst mogelijke achteloosheid, maar het mannetje, niet linksch, haalde een enormen huissleutel uit den zak, en begon op het gat van denzelfven oorverdoovend te fluiten.

Het is uw eigen schuld, zeide Carlin tot zijn collega's; de man is in zijn regt.

De komedianten bogen voor de magt der omstandigheden, en speelden naar hun vermogen verder het bedrijf ten einde.

Toen de pauze zou beginnen, trad Carlin weder voor, en zeide tot het mannetje.

Mijnheer, zoo wij u ook al niet bijzonder geamuseerd hebben, heb de goedheid daarvan zoo weinig mogelijk gerucht te maken; een andermaal beter.

Het bultje beloofde, dat hij de reputatie van het theater niet te na zou spreken, en ging naar buiten.

Wat wil 't geval? er was in dien tusschentijd eene donkere wolkenmassa aan den hemel opgekomen, die elk oogenblik in onweer en vreeselijke stortbuijen dreigde los te barsten; iedere wandelaar, vooral de dames, keken rond naar eene schuilplaats, en ziet, het mannetje nam de gelegenheid te baat, om zich en de acteurs wat gezelschap te bezorgen, hij wees hun het theater, en roemde het stuk: geen amusanter plaats om een stortbuitje te laten overtrekken.

De acteurs hadden van de buijen weinig vernomen, hoeveel te meer stonden zij verbaasd, toen bij 't opgaan van 't gordijn het mannetje, staande op de voorste bank, lagchend naar zijne veroveringen wees.

De acteurs en de directeur, in beter humeur geraakt door eene mooie recette, zoo werd het stuk naar behooren afgespeeld; het publiek was droog gebleven, en daarom des te beter voldaan; ieder had zich geamuseerd, en niet het minst het procureursklerkje.

Des anderen daags kreeg de Heer procureursklerk Jozef Dubreuil eene vriendelijke invitatie, om te komen souperen bij den Heer Carlo Bertinazzi, anders gezegd Carlin. Hij vond er de acteurs en hunne vrienden; er werd gedronken op zijne gezondheid, en hij vermaakte zich uitmuntend onder de vrolijke gasten. Sedert bleef hij Carlin's vriend, sloeg nooit eene voorstelling over in de Italiaansche comedie en bezorgde haar veel publiek.

Wel aan, gij enkele geachte lezer van ons eerste nummer, ga heen en doe desgelijks.

Ingezonden Stukken.

HET EERSTE DECENNIUM.

De wetenschap der toekomst is wrang. Ziedaar de kern van Hofdijk's *profecy der Starren* en hij heeft dit oude denkbeeld met echt dichtertlijken greep beligchaamd en met hartstogtelijken gloed overtuigt. Daar is dan ook schier geen kenspreukdragende rederij-kerskamer te bedenken, die niet ten minste eenmaal dit kleine drama heeft vertoond. En de kenspreukloze vereeniging *Polyhymnia* is het spoor harer zusteren gevolgd. Met warme ingenomenheid werd op 23 November jongstleden, deze dramatische legende, door de *Polyhymnianen* opgevoerd. Vurige bezieling kleurde de gesproken

woorden en deed de waarde der fantastische poëzij klimmen. Nu volgde de uitnemende voordragt van de heidensche legende: *Trouwe in Ontrouw*, door dezelfde dichterhand geschilderd. Bekoorlijk was deze vergrijsde sage, omdat zij der verbeelding ruim spel laat. Het woest geduinte, het plegtig-ruischend zeestrand, de welige dosch der wiegelende boomen stemden het gemoed ernstig en vervulden de ontvlamde ziel met ruime en grootsche denkbeelden. De vaderlijke trots van den Jarl Ormur is schoon en natuurlijk, gelijk haar reproductie was. De voorstelling der vaderlijke smart, bij de tijding van het vermeende verraad des zoons had bijna door hare lengte vermoeid, maar het talent des sprekers redde de eer van den dichter. De krijgshaftige Ligurd, kloeke zoon van een wakkeren vader wist met zijn kunsteloos spel onweerstaanbaar te boeien en zijn buigzame, hartelijke stem kende regt goed den weg naar ons hart. De aandoenlijke ontkenning die het verraad straffe en de kinderlijke krijgsdeugd beloonde, lokte ontwetend een traan in menig oog. Het vaderlandsche treurspel *Montigni* van KLIJN zou het besluit zijn van dien avond en het was een schoon besluit! De koninklijke ellendeling heeft diepe verachting geoogst. De groote ziel van Montigni hebben wij met eerbiedige huivering aangestaard; zij heeft zich in al hare Engelreinheid voor ons zielsoog ontplooid en toen den ridderlijken held de betreding van zijn aardsche vaderland was ontzegd, klepte zijn geest met de vleugelen des geloofs zijn Hemelsch vaderland tegen. Granvelle, de bloedhond Granvelle, wraakzuchtig en grijnzend — was vleijender hoveling dan boosaardig kardinaal, en Don Carlos — hij moge dan geboren zijn uit zijne moeder of uit de hersens van den dichter — zijn vurige, wilde taal heeft ons de borst onstuimig doen kloppen, voor vrijheid en regt, als de zijne. En dit was slechts de eerste avond van de drie, welke *Polyhymnia* had bestemd om luisterrijk haar tienjarig bestaan te vieren. De tweede avond van gansch anderen aard bragt een schier eindelooze reeks van schoone maagden in een sierlijk opgepronkte, helder verlichte balzaal waar de keurige toiletten spiegelden in den glad gewreven vloer. En bij het huppelend geruisch der luchtige walsmuziek beschreven ontelbare ligte voetjes bevallig en snel een zwierenden en zwaaijenden kring. Het was diep in den nacht toen de eivolle en met welriekende geuren vervulde zaal leegstroomde; straks nog de kalme getuige van scherts en lach. Op den derden avond, dank zij het ervaren driemanschap der Commissarissen, kalmeerde een rijk beladen feestdich den drie-daagschen jubel. En was de osseurib met gratie en kunstvaardigheid ontveescht als een hulde aan de stof: de koele wijn stroomde rusteloos en overvloedig ter eere der kunst. Feestdronken, korte en lange, weergalmden luide door de zaal, en de nuchtere morgenzon zou haast aan de kimmen rijzen toen de laatste woorden van den laatsten toast harmonisch wegstierven.

Zoo was de melodische uitvaart van het feest, binnen Zutphen gevierd. In de historie van Gelderland vindt het zijne wedergade niet en zelfs in het geleerde, en aan bijzonderheden zoo rijke boek over Zutphen van den Heer Tadama staat hiervan niets te lezen.

ADVERTENTIEN.

VERKOOPING VAN BOOMEN ENZ.

Mr. W. J. C. PUTMAN CRAMER, Notaris te Zutphen, zal op Maandag 3 December 1860 des voormiddags om 9 uur, ten huize van J. W. VAN DER MEIJ in het Logement *de Roskam* te Gorssel verkoopen:

1°. Onderscheiden perceelen extra zware Peppelen-boomen, geschikt voor Zaagblokken, Timmer- en Klomphout op stam staande op de *Gorsselsche weerden* en aan het *Loobosch* bij den *Enschedeër weerd*, alles onder Gorssel.

Aan te wijzen door de eigenaren W. ROETERDINK en G. BOSLOO.

2°. Eenige perceelen gehouwen Dennen, geschikt voor Rikkingen enz. liggende op den *Bloemenkamp* te Gorssel.

Aan te wijzen door H. BRINKMAN.

VERKOOPING VAN ZWARE BOOMEN.

De Notaris VAN TRICHT, zal namens den WelEd. Geb. Heer Mr. A. F. L. METELERKAMP van BRONKHORST, op Vrijdag den 7 December 1860, des voormiddags om 10 uur, aan het Veerhuis te Bronkhorst publiek verkoopen:

60 perceelen zware Eiken, extra zware Beuken, zware Dennen, Rekken en Sporen, staande op het landgoed *den Engelenburg* te Brummen.

23 stuks zware Peppels, op den *Veerdijk* onder het goed *Bronkhorst*.

Aanwijzers J. WINKELS en DE GOUBERVILLE.

Bij den Boekhandelaar J. SCHOONMAN zijn,

voor de aanstaande *FEESTEN* voorhanden, onderscheidene soorten van Prent- en andere werken, **POESIEBOEKEN, ALBUMS, STEREOSCOOPEN en PLATEN, SCHRIJFMAPPEN, SIGARENKOKERS, PORTEFEUILJES, PORTEMONNAIES, HEEREN EN DAMES NECESSAIRES, PASSERS, VERFDOOZEN, NIEUWE CARTONS** om uit te knippen, Fransche, Duitsche en Engelsche Platen, benevens vele andere Artikelen geschikt voor cadeaux. Tombola zonder nieten à 50 Cents. Hij beveelt zich minzaam in de gunst aan.

Zutphen, 1860.

MARKTBERIGTEN.

ZUTPHEN, den 22 November 1860.

Tarwe f 9.75 à 14.50. Rogge f 6.20 à 6.80. Boekw. f 6.95 à 7.60. Paardeb. f 0.00 à 0.00. Garst f 0.00 à 0.00. Haver f 0.00 à 0.00. Groene Erwtten f 0.00 à 0.00. Wikken f 0.00 à 0.00. Boter f 18.00 à 22.50. Aardappelen f 2.00 à 2.75.

ARNHEM, den 23 November 1860.

Tarwe f 9.00 à 13.65. Rogge f 6.15 à 8.00. Boekw. f 6.80 à 7.15. Garst f 6.00 à 6.80. Haver f 4.00 à 5.00. Paardeb. f 8.90 à 9.00. Koolzaad f 00.00 à 00.00. Avelzaad f 00.00. Gr. Erwtten f 10.50 à 12.60. Duivenb. f 8.60 à 9.00. Geele Erwtten f 10.05 à 10.60. Graauwe Erwtten f 12.40 à 12.70. Klaverzaad f 00.00 à 00.00. Aardappelen f 2.15 à 2.45. Boter 94 à 104 centen het Ned. Pond.

DEVENTER, den 23 November 1860.

Tarwe f 11.00 à 12.25. Rogge f 6.25 à 6.80. Boekw. f 6.50 à 8.00. Garst f 5.50 à 6.00. Haver f 3.75 à 4.50. Boter 1e so of 21.50 à 23.00. 2e soort f 18.00. 3e soort f 16.00.

DOESBORGH, den 21 November 1860.

Tarwe f 10.25 à 12.70. Rogge f 6.25 à 6.80. Boekw. f 6.40 à 7.00. Haver f 3.50 à 4.25. Klaverzaad f 00.00 à 00.00. Aardappelen f 2.40 à 2.90. Boter 95 à 100 centen het Ned. Pond.

DOETINCHEM, den 22 November 1860.

Tarwe f 00.00 à 00.00. Rogge f 6.10 à 6.50. Boekw. f 6.30 à 7.00. Aardappelen f 2.20 à 2.50. Boter 90 à 96 cent het Ned. Pond.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

Van ZUTPHEN naar:

Over Lemmer, Woudsend, Sneek, Leeuwarden naar Groningen den 29 November 1860 's avonds.

Naar Muijden, Weesp & Utrecht, 29 November 1860 's avonds.

Naar Amsterdam, 30 November 1860 's middags 12 uur.

Naar Deventer & Zwolle, 1 December 1860 's middags 12 uur.

Naar Meppel, 1 December 1860 's middags 12 uur.

Informatiën bij H. A. MAST.

Gedrukt bij W. BECKING, te Doesborgh.